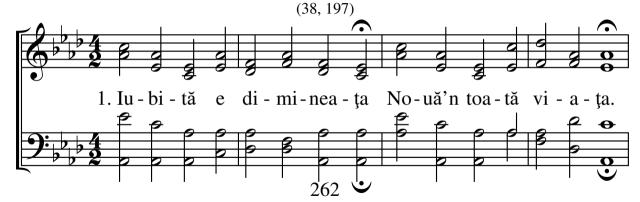
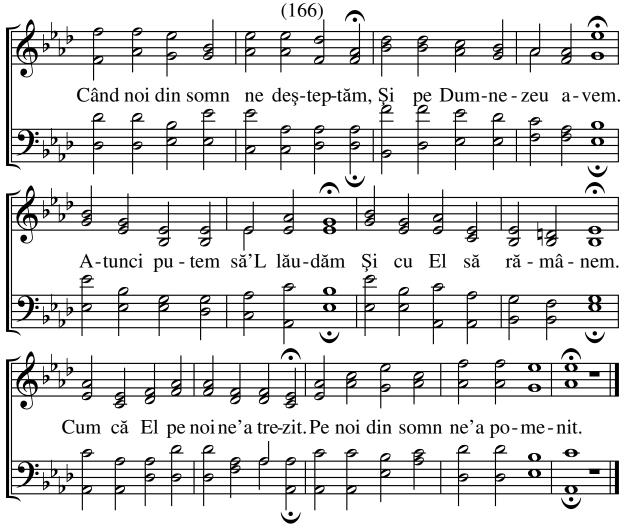
166

Cântarea dimineții

- 2. Şi noi acuma ne uităm Şi soarele îl vedem. Cum pe dealuri şi pe vale, O lumină răsare. Dar mai decât soarele, Strălucește Mirele. Că El prin a Sa iubire, Ne-a dat nouă mântuire.
- 3. Cum primăvara o floare, Se-nflorește de soare. Așa Domnul se trudește, Într-una a ne crește. Și El pe toți îi strigă, La El să se adune. Ca toți pe El să-L cunoască Şi Dumnezeu să-L numească.
- 4. Astăzi pe noi ne petrece, La lucru cu noi merge. Inima ne-nțelepțește, Şi de rău ne păzește. Ca noi în toată ziua, Să ne putem mângâia. Când cu El ziua petrecem, Seara la odihnă mergem.
- 5. Şi când noi stăm în darul Lui, Şi ţinem credinţa Lui. Atuncea El ne scuteşte Şi de rău ne păzeşte. Acel'a fi fericit, Care pe El l-a slujit. Care cu toată inima În sfântă vorba Lui va sta.
- 6. O! vină Domnul vieții, Ca steaua dimineții. O! vină cu puterea Ta, Între noi zidirea Ta, Dă învățătura Ta, Binecuvântarea Ta. Dă în noi, ca noi să creștem Mântuirea Ta să vedem.